

[Alsing Andersen.]

gående ændringer i den gældende lov. De fleste af de foreslåede ændringer er dels af redaktionel karakter og dels ændringer, som tilsigter at føre lovens tekst à jour med den praksis, som på et par områder er blevet fastlagt. Disse ændringer er der ingen grund til at gøre nogen bemærkning om.

De udvidelser, der er tale om i nogle af paragrafferne, finder vi for vort vedkommende ikke anledning til at gøre ophævelser over. Vi mener, det er ganske naturligt, at man knytter forbindelser igennem et gesandtskab i Indien og et konsulat i Frankfurt am Main i Vesttyskland, og vi mener også, det er rimeligt, at udenrigsministeriet får mulighed for at have 3 tjenestemænd mere til rådighed, end lovens tekst i øjeblikket giver mulighed for.

Med hensyn til repræsentationen iøvrigt verden over er vi forstående overfor, at det muligvis vil være nødvendigt at forøge repræsentationen i Sydamerika, hvor vor gesandt i øjeblikket er akkrediteret ikke mindre end 13 lande. En sådan udvidelse kan muligvis give anledning til drøftelser om andre ændringer og omplaceringer. Det skal jeg ikke komme ind på i dette øjeblik.

Jeg skal nøjes med til slut at sige, at vi er klar over, at udenrigstjenesten efterhånden har fået et meget stort omfang og også koster mange penge. Det socialdemokratiske parti er imidlertid af den opfattelse, at udenrigstjenesten i vore dage er et overordentlig betydningsfuldt led i hele vort lands virksomhed udadtil, ikke mindst i disse tider, hvor de økonomiske forhold til andre lande spiller en så afgørende rolle for vort land. Vi mener derfor ikke, at der er grund til at hæfte sig med nogen egentlig kritik ved den udgift, som denne lov og hele denne virksomhed medfører. Vi kan derfor give dette lovforslag vor tilslutning, og jeg anbefaler det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Himmelstrup: Som den ærede socialdemokratiske ordfører har udtalt, fremsættes dette lovforslag for at opfylde bestemmelsen i den nugældende udenrigslovs § 20, hvori det foreskrives, at loven af 1945 skal til revision 5 år efter lovens ikrafttræden.

Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom på, at denne bestemmelse i loven af 1945 blev indsat på foranledning af det udvalg, der var nedsat af folketinget, da loven dengang var til behandling, og det skete utvivlsomt ud fra den betragtning, at man mente at måtte se tiden lidt an for at kunne se, om de meget store udvidelser, som loven

af 1945 var udtryk for, var nødvendige, når overgangstiden var til ende, om det var nødvendigt at opretholde en udenrigstjeneste af dette omfang, når verden igen var faldet i lave. Vi havde på det tidspunkt fra tidligere tider erfaring for, hvordan man i en særlig situation kunne skabe en udenrigstjeneste af meget betydeligt omfang og senere reducere den igen. Det var jo tilfældet med loven af 1921, som blev reduceret ved udenrigsloven af 1927.

Det var meget store udvidelser, loven af 1945 traf bestemmelse om. Da den daværende udenrigsminister, Christmas Møller, forelagde lovforslaget, lagde han ikke skjul på dette. Han fremhævede, at man fra udenrigsministeriets side kom til folketinget med anmodning om, at udenrigstjenesten måtte blive forøget med ikke mindre end 41 nye poster, en betydelig forøgelse i forhold til den da gældende lov, hvortil ganske vist var føjet ændringer i årenes løb både ved tekstanmærkninger til finansloven og tillægsbevillingsloven. Den væsentlige betragtning, som motiverede denne meget betydelige udvidelse af udenrigstjenesten, var, at man mente det nødvendigt af denne eller hin grund at oprette en række chefposter navnlig i de engelske dominions, selvom der i disse dominions allerede på daværende tidspunkt forefandtes general-konsulater. Dertil kom så hele spørgsmålet om presseattachéernes stilling og også om andre attachéers stilling og om udvidelse af disse institutioner.

Den meget betydelige udvidelse, som i 1945 blev foreslået af udenrigsministeriet, blev i det hele og store gennemført, men rigsdagen ønskede altså en revisionsbestemmelse, og man indsatte derfor den bestemmelse, at loven skulle forelægges til revision i løbet af 5 år, når forholdene måske og forhåbentlig var noget afklaret.

Nu skal det straks siges, at verden ikke er faldet i lave i løbet af disse 5 år, og var der derfor i 1945 en begrundelse for at gennemføre den da foreslåede meget betydelige udvidelse af udenrigstjenesten, så er begrundelsen for at opretholde den efter min opfattelse — og heri er jeg forsåvidt enig med den ærede socialdemokratiske ordfører — jo egentlig også tilstede i dag. Vi må erkende, at det er gået meget langsommere med at få ro og orden i forholdene, end man i 1945 kunne forvente. Derfor er det forslag, som den højtærede udenrigsminister nu har forelagt, væsentlig en forlængelse af loven af 1945 med en modernisering i udtrykkene, som omtalt af det ærede medlem hr. Alsing Andersen, ligesom teksten, også bringes i